

KORPISOTURI 15

POHJOIS - KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

motto:
per aspera ad astra —
vaikeuksien kautta voittoon

KANSI: LAAKATULEN
RAISKAAMA
POHJOIS-KARJALAISTA MÄNTYMETSÄÄ

tofeutus:
h pöyry
h saarela
j aarnisalo
a virtanen

vaatimukset

Jo lapsesta lähtien ihmiselle asetetaan vaatimuksia.

Vanhempien kasvatusta tähtää tiettyihin tavoitteisiin, joiden saavuttamiseksi asetetaan vaatimuksia.

Koululaitoksen vaatimukset ovat numeroihin täsmennettyjä.

Yhteiskunta hyväksyy ihmisen sijoittamisen tiettyyn toimipaikkaan vain, mikäli hän täyttää paikan täyttämiseksi asetetut vaatimukset.

Myös puolustusvoimissa ovat voimassa huolella harkitut ja kokemuksen karsimat selvät vaatimukset.

Te, Karjalan Jääkäripataljoonan aliupseerikoulun 54. kurssin oppilaat olette kohta osoittaneet kykynne ja taitonne niiden vaatimusten suhteen, jotka teille viime vuoden lopussa kouluun siirtyessänne asetettiin.

Uskon teidän jokaisen yrittäneen parhaan siksi, että te itse olette asettaneet itsellenne vaatimuksia.

Nyt, kirjoittaessani viimeistä kertaa Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana kurssijulkaisuunne Korpisoturiin, haluan testamentinomaisesti alleviivata en ainoastaan teille, nykyiset oppilaat, vaan myös tuleville nuorukaisille esikuvien välttämättömyyttä, omien tavoitteiden asettamista korkealle, vaatimuksia omaa itseä varten.

Jouduittepa minkälaiseen suomalaista yhteiskuntaa palvelemaan työhön tahansa, rakennatte maamme kohti parempaa tulevaisuutta rikkaimmin jatkuvasti vaatimalla kaikkein parasta itseltänne.

Onnea ja menestystä teille kaikille

Kontiorannassa 10. 3. 1965

Olavi Seltin

luutnantti S Tanskanen

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA r.y.

1. Maanpuolustusyhdistykset ja kiltatoiminnan synty

Melkein kaikissa maissa toimii maanpuolustus- ja perinneyhdistyksiä, joiden jäsenet enimmäkseen koostuvat puolustusvoimissa palvelevista tai palvelleista henkilöistä. Joissakin maissa nämä järjestöt antavat jäsenilleen sotilaallista koulutusta ja ovat järjestetyt sotilaalliseen tapaan. Tunnetuin tällaisista järjestöistä on Neuvostoliitossa toimiva OSOVHIAM-nuorisjärjestö, jonka jäsenmäärän arvioidaan olevan noin 21 miljoonaa.

Pohjoismaissa on useiden vuosikymmenien aikana toiminut eri joukko-osastoihin liittyviä toveriyhdistyksiä (esim. Ruotsin Kamratförening, per. 1899), joiden tarkoituksena on pitää yhteyttä ko. joukko-osastoissa palvelleiden ja palvelevien kesken. Näiden pohjoismaisten yhdistysten tarkoituksena on vain yhteydenpito jäsenten kesken eikä minkäänlaisen sotilaallisen valmennuksen antaminen. Suomen joukko-osastokillat ovat syntyneet itsenäisesti ilman varsinaista kosketusta Pohjoismaihin. Kiltujen edeltäjinä ovat olleet mm. Vanhan Suomen Kaartin Yhdistys (per. 1951), Wiipurin Rykmentissä Palvelleiden Yhdistys ja Karjalan Kaartin Kilta, jotka myös viimeksimainitut mukaanluettuna ovat yli 5 vuotta toimineita.

Muut joukko-osastokillat, joita tällä hetkellä on yhteensä n. 30, ovat aivan viime vuosina syntyneitä. Kiltatoiminnan lähtökohtana pidetään sitä, että toistaiseksi rauhan pyrkimyksistä huolimatta puolustusvoimat ovat paras keino pienen puolueettoman maan suojaamiseksi varsinkin sodanuhkavaiheessa ilmeneviltä loukkauksilta.

Tästä esimerkkinä voidaan mainita esim. Ruotsin ja Sveitsin pysyminen viime sotien ulkopuolella voimakkaiden puolustusvoimiensa ansiosta.

2. Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta r.y:n syntyvaiheet

Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta r.y. on oikeastaan eräs maamme vanhimmista killoista, sillä 22. 3. 1957 Joensuussa pidetyssä kokouksessa 10 entistä wiipurinrykmenttiläistä perusti "Wiipurin Ryhmentissä Palvelleiden Yhdistys"-nimisen yhdistyksen, joka on kiltamme suoranainen edeltäjä. Yhdistys toimi tämännimisenä kuitenkin vain runsaan vuoden, sillä samoin Joensuussa pidetyssä kokouksessa 17. 4. 1958 muutettiin sen nimi "Wiipurin Rykmentin Killaksi" sekä rekisteröitiin syntynyt kiltta.

Wiipurin Rykmentin Kilta r.y. piti Karjalan Jääkäripataljoonaan varsin kiinteää yhteyttä osallistumalla pataljoonan tilaisuuksiin, järjestämällä ti-

senä yhdyssiteenä toimiminen, killan piiriin kuuluvien perinteiden ja muistojen vaaliminen, KarJP:ssä palvelevien varusmiesten viihtyvyyden edistäminen sekä vaikeuksiin joutuneiden sotaveteraanien tukeminen.

Killan varsinaiseksi jäseneksi voi päästä jokainen Karjalan Jääkäripataljoonassa, sen perinnejoukko-osastossa Wiipurin Rykmentissä, 3. Pr:ssa, JR 34:ssä, JR 35:ssä, JR 36:ssa ja muissa 12. D:n joukko-osastoissa, 9. Pr:ssa, JR 9:ssä, JR 30:ssä ja muissa 7. D:n joukko-osastoissa sekä JR 3:ssa, JP/JR 3:ssa ja JP 5:ssä palvelut tai palveleva hyvämaineinen Suomen kansalainen, jonka killan johtokunta jäseneksi hyväksyy.

Järjestysmuodoltaan kiltamme kuten kaikki muutkin killat on yhdistyslain mukaan toimiva yhdistys, jonka asioista päättää yleinen kokous. Tässä kokouksessa valitaan mm. killan puheenjohtaja ja hallitus. Killan hallituksena toimivaan johtokuntaan valittiin 20. 11. 63 pidetyssä kokouksessa seuraavat: puheenjohtajaksi nimismies A Määttänen, sekä jäseniksi ylik A Gröhn, toimittaja V Keskitalo, yliv A Kykkänen, filmaist. T Könönen, maj R Linna, tarkastaja E Rouhiainen, opisk. J Rämä ja ltn S Tanskanen.

Killallamme ei nykyään ole varsinaista jäsenmaksua, liittymiskertamaksuna peritään 3,00 mk. Liittymismaksun suorittaneelle ja jäseneksi hyväksytylle luovutetaan Karjalan vaakuna-aiheinen killan jäsenmerkki.

4. Kiltamme toimintaperiaatteet ja tuleva toiminta

Edellisessä kohdassa mainitun tarkoituksensa toteuttamiseksi kiltta järjestää juhla-, kokous-, esitelmä-, keskustelu-, retkeily- ym. samantapaisia tilaisuuksia. Edelleen kiltamme kerää perinneaineistoa, julkaisee kilttaa koskevia painotutteita ja kirjoituksia sekä pyrkii muutenkin elävöittämään historiallisia muistoja.

KarJP:n killan toiminta on kaksipuolista: sen puitteissa on jäsenillä mahdollisuus pitää henkilökohtaista kosketusta entiseen varuskuntaansa,

joukko-osastoonsa ja asetovereihinsa osallistumalla järjestettyihin tutustumiskäynteihin.

Toisaalta pataljoonamme Pohjois-Karjalaan suuntaamat harjoitus-, näytös- ja juhlatkat suovat paitsi tutustumismahdollisuuden myös varusmiehille tilaisuuden tavata vanhempiiaan, sukulaisiaan ja tuttaviaan. Näin joukko-osasto tulee tunnetuksi täydennysalueellaan, ja maanpuolustushenki vahvistuu kummankin osapuolen keskuudessa.

Karjalan Jääkäripataljoona pitää aineellisesti huolen kasvateistaan ja antaa heille sotilaskoulutuksen. Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta r.y. toimii lähinnä henkisellä alueella ja pyrkii helpottamaan varusmiesten sopeutumista pataljoonaan. Sotaväkeen tulevalle nuorelle miehelle on joukko-osasto yleensä ennestään tuntematon, ja asevelvollisuuden syvin merkitys monelle hatara. Puolustusvoimain virallisella tiedotustoiminnalla on omat rajoituksensa ja se jää helposti vastaanottajalle ulkokohtaiseksi.

Kiltamme järjestämässä tilaisuuksissa halukkaat saavat henkilökohtaisesti etsiä vastauksen kysymykseen puolustusvoimain tehtävistä ja asepalveluksesta yleensä. Moni muu asia selvenee tällöin vapaaehtoisetietä aivan uudella tavalla.

KarJP:n Kilta ry:n tähänastinen toiminta on rajoittunut jäsenmäärän kartuttamiseen, organisaation ja toimintaperiaatteiden kehittämiseen ja tiedotustoimintaan. Nyt runsaan vuoden mittaisen toiminnan jälkeen on killallamme varsin hyvät lähtöasetat tulevaa vuotta varten. Se, mitä ja miten tulevaisuudessa tulemme tekemään, lienee selvinnyt edelläolevista riveistä. Voidaksemme toimia tarvitsemme kuitenkin runsaasti asiasta innostuneita, aktiivisia nuoria miehiä ja KarJP:n Killan johtokunta toivookin kurssi 54:n liittyvän täysilukuisena entisten kiltaveljien rinnalle.

Tällä tavalla jokainen teistä omalta osaltaan on mukana maanpuolustustyössä vahvistamassa Suomen itsenäisyyttä ja kykyä pysyä suurvaltojen välisten selkkausten ja mahdollisten sotienkin ulkopuolella.

laisuuksia yhdessä pataljoonan kanssa ja luovuttamalla Wiipurin Rykmentistä peräisin olevaa perinne-esineistöä WR:n perinteiden vaalijalle Karjalan Jääkäripataljoonalle. Tuonaikaisista tilaisuuksista mainittakoon kesäpäivät Kontiolahdella kesäkuussa 1958 ja "Kollaen Vasaman" paljastustilaisuus 20. 11. 1959 Kontiorannassa.

Entisten WR:läisten sekä sen sodanaikaisten seuraajien rivit harvenivat kuitenkin hiljakseen ja uusia jäseniä KarJP:ssa palvelleista liittyi vähän vieraantuntuihin WR:n kilttaan. Näinollen päätettiin killan nimi muutaa vielä kerran ja 20. 11. 1963 Kontiorannassa pidetyssä WR:n Killan vuosikokouksessa muutettiin killan nimi Karjalan Jääkäripataljoonan Kiltaksi. Näin kiltamme oli kahden nimenmuutoksen jälkeen saanut nykyisen nimensä ja vaalittavakseen Wiipurin Rykmentin Killan perinteet ja tehtävät.

3. Kiltamme tarkoitus ja järjestysmuoto

KarJP:n Killan toiminta-alue on koko Suomi ja kotipaikka Kontiolahti. Killan tarkoituksena on, ottaen huomioon kansainväliset sopimukset, maanpuolustushengen vaaliminen, KarJP:n ja sen täydennysalueen väestön lähentäminen, jäsentensä keskei-

Kuraattori, kersantti R MIETTINEN

KURSSI 54:n OPPILAAT

Aliupseerikoulun kurssi 54:n nyt päättyessä onnittelen teitä ja toivon teille menestystä siirtyessänne joko vaativaan ryhmänjohtajan tehtävään tai jatkamaan opintojanne Reserviupseerikoulussa.

Te, varsinkin ryhmänjohtajiksi koulutetut, olette nyt saavuttaneet erään tärkeän virstanpylvään. Edessänne ovat mitä moninaisimmat ryhmänjohtajan tehtävät. Kuinka onnistutte näissä tehtävissä, riippuu suurimmalta osalta teistä itsestänne. Te olette alaistenne lähimpinä suoranaisina esimiehinä heidän jatkuvana esikuvanaan. Antamanne kuva heijastuu siten hyvin selvästi ryhmäanne! Vaativassa työssään menestyy parhaiten sellainen ryhmänjohtaja, joka on tinkimätön tehtävien suorittamisessa, oikeudenmukainen ja asiallinen. Juurruttakaa alaisiinne reipas henki ja järkkämätön sotilaallinen kuri!

Kurssin tiiviin työn yhteydessä on toiminut oppilaskunta. Kurssin lyhyenä ja kiireisenä aikana on oppilaskunnalta liiennyt aikaa myös yhteisille harrastuksille, jotka ovat tuoneet oman värinsä kurssin toimintaan ja omalla tavallaan piristäneet sitä. Näkyvin tulos oppilaskunnan toiminnasta on kurssijulkaisu, joka ilmestyy "Korpisoturi 15:n" nimellä. Toivon, että julkaisu vielä vuosienkin jälkeen sitä katsellessanne tuo kurssi 54:n kaikkine tapahtumineen mieleenne.

kapit RIIKONEN
koulun johtaja

KOULUTTAJAMME

lt:n TANSKANEN
koulun po. johtaja

väp KANKAINEN
koulun väpeli

väp LAUKKANEN
pst-linja

ylik MÖLSÄ
1. joukkue

ylik NORISMAA

ylik TURUNEN
2. joukkue

kers SMURA
krh-linja

kers MIETTINEN
3. joukkue

kers ROJO

alík NISSINEN
kirjuri

"tabula rasa"

— puhe alokkaille

Alokkat

Uudentyyppinen sodankäynti vaatii — ainakin meikäläisittäin ottaen — myös jalkaväkijoukoilta suurta liikkuvuutta. Ennen kaikkea ja juuri jääkärijoukkojen taktiikka perustuu liikkeeseen: nopeisiin siirtoihin, uusien ja muuttuvien tilanteiden ja olosuhteiden tehokkaaseen hyväksikäyttöön, yllättävään toimintaan. Oikeutetusti voidaan sanoa, että jääkäriin on kyettävä menemään sinne, mihin kukaan muu ei pysty menemään, sellaisiin paikkoihin, joissa kipeimmin apua tarvitaan. Jääkäri on kieltämättä erikoismies — sanan varsinaisessa merkityksessä. Siksi te, alokkat — tulevat jääkärit — voitte olla ylpeitä kantaessanne näitä värejä. Ylpeitä voitte olla myös siitä, että olette juuri Karjalan Jääkäripataljoonaan joutuneet suorittamaan varusmiespalvelustanne. Voisimme puhua paljonkin vanhoista, kunniaakkaista perinteistä ja ylpeillä niillä. Mutta vaikka pysyisimme tiukasti nykyisyydessä, on sanottava, että Karjalan Jääkäripataljoonan taso, ajattelun koulutusta ja vaatimuksia, on huomattavan korkea. Teidän, alokkat, olisi kyettävä jatkamaan noita perinteitä omalta osaltanne, mikä tapahtuu parhaiten siten, että tunnollisesti ja innolla käytte käsiksi tehtäviin, joita teille annetaan. Kun asetetut vaatimukset tulevat näin täytetyiksi, voimme edelleen ruokkia tuota ylpeyttämme — ei pelkästään niillä perinteillä, vaan myös omilla saavutuksillamme.

Näin luodaan samalla keskuuteemme se henki, todellinen jääkärihenki, joka yhdistää meidät Karjalan Jääkäripataljoonan varusmiehet melkein kuin yhdeksi suureksi perheeksi.

Toivon, että jokainen teistä, uudet alokkat, yrittäisi parhaansa mukaan sopeutua tähän henkeen. Luja yhteishenki olkoon tavoitteena, sillä se on jokaisen paras voima ja turva tässä kovassa miesten maailmassa, varuskuntaympäristössä. "Kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta" on tunnuskause, joka pätee täälläkin.

Vanhempana sotilaana minun kai täytyisi antaa teille, alokkat, joitakin käytännön ohjeita ja evästyksiä siitä, miten parhaiten taidatte täällä selviytyä. Sanomattakin on selvää, ettei mitään yksityiskohtaisia neuvoja voi antaa. Yleispätevänä ohjenuorana on ja on ollut ja tulee kaiketi olemaankin, että velvollisuudentunto, into ja palvelusalttius ovat ne lääkkeet — voisi sanoa — joilla saavutatte kouluttajienne ja esimiestenne luottamuksen ja takaatte kitkattoman yhteistyön.

Voin luvata, että alku ei tule olemaan helppoa — mutta koskapa se sitä olisi. Monilla on varmaan sopeutumisvaikeuksia, jotkut ehkä suorastaan pelkäävät. Saatte totuttautua siihen ajatukseen, ettei täällä ole isää eikä äitiä, jotka huolehtisivat tarpeistanne ja ohjaisivat askeleitanne. Alatte saada käskyjä ja määräyksiä, teiltä aletaan vaatia, kykyne ja taitonne ja osaamisenne punnitaan kovimpien vaatimusten mukaan. Mutta ahkeruus ja aktiivisuus palkitaan, huomaatte ennen pitkää sopeutuneenne tähän ympäristöön. Kun kunnolla omaksutte kaikki opetetavat asiat, voitte sanoa saaneenne jotakin, paljonkin, varusmieskaudeltanne.

Näillä kehoituksen sanoilla toivottan teidät, uudet alokkat, vanhemman saapumiserän puolesta tervetulleiksi Karjalan Jääkäripataljoonaan.

opp E Kempainen

humoristinen tarina

Tehtäväksemme on annettu informoida Teitä, hyvät lukijat, tuliaseesta, sen keksimisestä ja kehittamisestä ja ominaisuuksista.

Koska kuitenkin korkea raati eli lehtitoimikuntamme katsoi, ettei jonkin muskettipyssyn kehittyminen nykyaikaiseksi jalkaväkiaseeksi kenties kiinnostaisi lukijoita, otimme vapauden kertoa em. aiheesta omalla tavallamme. Ja näin siinä kävi...

Tuliaseita ei ole ollut maailman alusta asti. Jericon valloituksessa käytettiin kylmiä aseita eli pasuunoita, ja Simson torjui filatelien hyökkäysjoukot aasin leukaaluulla. Tuliaseitten valmistus kävi mahdolliseksi vasta ruudin keksimisen jälkeen. Kertoman mukaan ruudin keksi muuan munkki joskus keskiajalla. Kivihuhmare, jossa hän sotki pulveriansa, räjähti särkyen kappaleiksi. Vahinko vain, ettei särkenyt koko munkkia. Ensimmäinen pamaus, mikä ruudilla saatiin aikaan, oli siis vahingonlankaus, ja sen laukaisijaa arvostetaan koko maailmassa suurena keksijänä. Omituista kyllä, myöhemmin sattuvia vahingonlaukauksia ei enää kohdella yhtä suurella kunnioituksella. Jos joku meistä täällä ampuu vahingonlaukauksen, ei häntä kiitetä, vaan hänelle annetaan pois-tumiskieltoa loppukurssin ajaksi. Toivottavasti tällaista ei

koskaan tapahdu. Ja vielä enemmän huudetaan, jos ruutikellarin vartija hiihtelee muualla, kun on tarkoitus suorittaa kovapanosammuntoja. — Ehkä tuo munkki ei loppujen lopuksi ruutia keksinytkään. Sen olivat tietenkin keksineet jo aikoja sitten kiinalaiset, jotka aina aikaisemmin ovat keksineet kaikki keksinnöt, mitä maailmassa on tehty, paitsi suomalaista saunaa. Sitä he eivät ole keksineet vielä tänäkään päivänä, minkä kuulemma näkee niiden päältäkin.

Takaisin asiaan. Tuliaseen keksiminen seurasi aivan itsestään, kun ensin oli keksitty tuli, mikä myös on hyvä keksintö. Valitettavasti historian kirjat eivät tiedä henkilön nimeä, joka tämän oivalluksen teki.

Tämä viisas ihminen, olkoon hänen nimensä sitten vaikka Sapiens Homo, huomasi tulen mainiot ominaisuudet. Tulisilla nuolilla oli verrattoman mukava ammuksella elefantteja eli mammutteja, alkuhärkiä ja sapelihatsumiikereitä. Paleontologia antaa varsin viehättävän kuvan tämän laatuista alkuihmisen puuhailuista.

Myöhemmin ovat mm. sioux-intiaanit, veijarirosvo Robin Hood ja etevä suomalainen metsätaistelija, sotilas Honkajoki käyttäneet samaa metodologiaa. Mutta vasta satavuotisen sodan päivinä suoritti tuliase läpimurtonsa historian kellastuville lehdille ja saavutti kuolemattoman maineen Crecyn taistelussa. Englantilaisten rautapaitojen hurme purppuroi Normandian rannat, kun Ranskan kuninkaan kavalieerit ampuivat järeillä haupitseilla ja keveillä kenttakanuunoilla kranaatteja heidän niskaansa.

Noiden mainehikkaiden päivien jälkeen tuliase on läpikäynyt pitkän kehityksen sarjan. Muotiin ovat tulleet konetuliaseet, sarjatuliaseet, ohjukset ja robottiaseet ynnä muut automaattit ja vielä patenttiviraston hyllyllä lojuvat ehdotelmat.

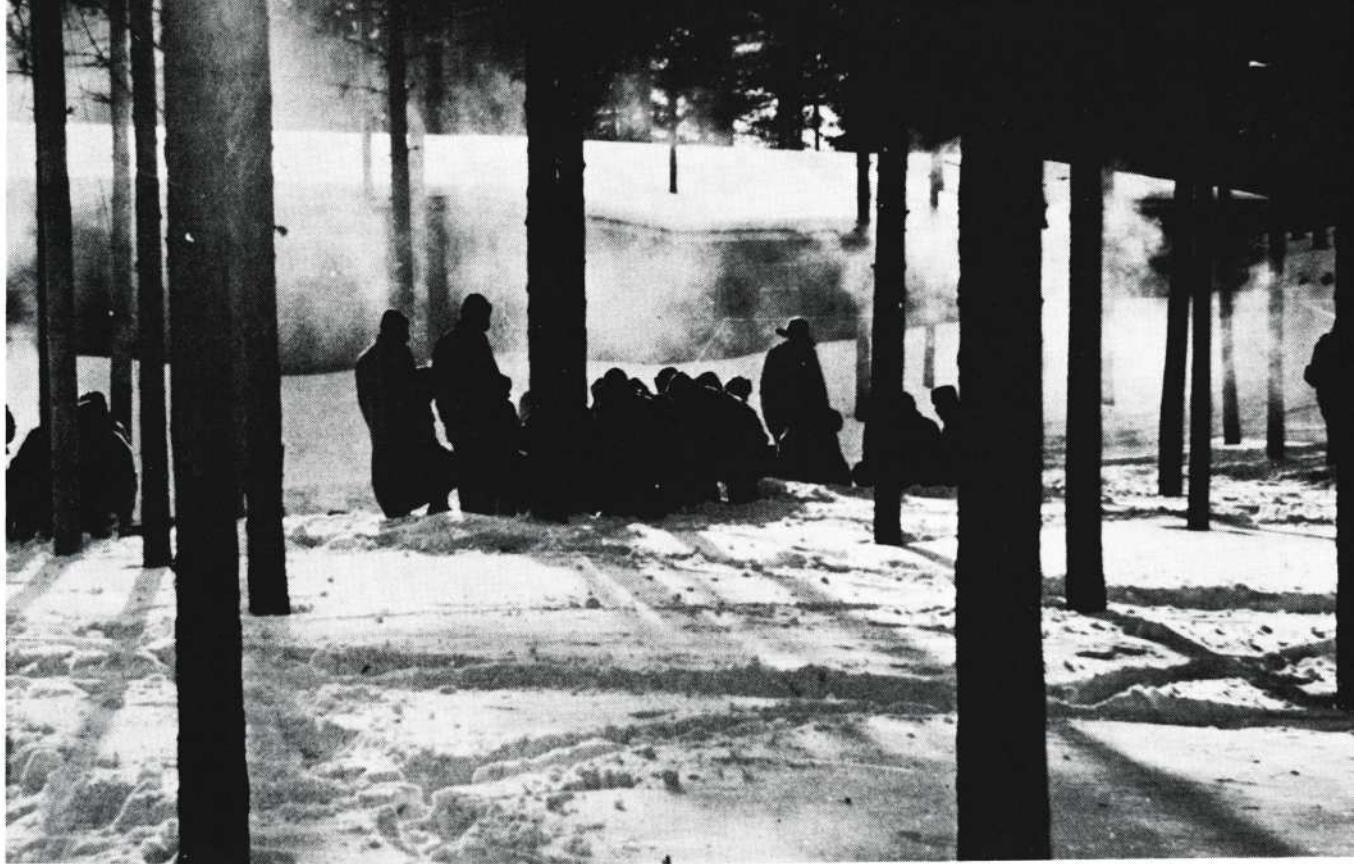
Kohutuun, puhutuun, parjatuun ja kiitetyin tuliase on ehdottomasti sotilaskivääri mallia -39. Sitä kuvastaa mainitun tuliaseen saamat kauniit lempinimet, tässä vain pari kolme mainitaksemme: hikirauta, hilma, iltaloman pihistäjä, korvikeheila, ensilempi, morsian, vintohka, aseveikko, et cetera, und so weiter jne. jne.

Muistin virkistämiseksi voimme vielä mainita, että aseiden tuliannos on 30 laukausta ja että erilaisia osiakin siinä on melko paljon, mutta kuka niitä kaikkia tässä muistamaan.

Mutta, ah, kuinka jokainen kunnan sotilas rakastaa-kaan tuota heilaansa, morsiantaan tai miksi sitä nyt sanottaneenkin. Vaikka hän joutuukin sen kanssa PAKKO-naimisiin, on ero, kun se joskus — summattomien aikamäärien perästä — koittaa, ylettömän haikaa.

(Totta puhuen olen kyllä viimeinen kieltämään sen tosiasian, että ilo on molemminpuolinen, ja jaettu ilohan on aina kaksinkertainen.)

Ja siunatuksi lopuksi: Kenenkään ei pidä kuvitella, että ehdoin tahdoin haluaisin panetella morsiantani, kun sanon, että tuliase on jokaisen vannoutuneen jousimiehen mielestä vihoviimeinen kapistus, mitä maamo päällensä kantaa.

nuotiosavuja ampuradalla

"... sar-r-rijaa ..."

kevyt kenttälounas

tulinen pakkaspäivä

ONKO SUOMALAIKUUS HÄVIÄMÄSSÄ?

1700-luvun taloustieteen ja -politiikan henki oli kansallis-isänmaallista ja kristillis-siveellistä + hyötynäkökohta. Voimme syyttää vain elinkeinoja kahlintua merkantilismia siitä, ettei talouselämä saavuttanut sellaista kukoistusta, mihin muutoin olisi voitu päästä — emme vallitsevaa henkeä. Elettiin aikaa, jolloin suomalaisuus nosti ensi kerran huomattavammin päätään. Kansallinen henki ulotti vaikutuksensa — elinkeinoelämänkin. Ajatus itsenäisestä Suomesta hahmottui juuri tuolloin. Ruotsalainen sivistyneistö kuitenkin teili tuonsuuntaiset yritykset, eikä rahvas ollut vielä kypsytynyt tajuamaan mahdollisuuksiaan. Tarvittiin satavuotinen hallinnollinen yhteys Venäjään, jotta kansa kasvoi vastaanottamaan vapauden. Valistunut suomalainen upseeristo teki tosin jo 1700-luvun lopulla rohkean yrityksen tarkoituksena irrottautua Ruotsista. Ei ole epäilystäkään, etteivät kansallishenki ja isänmaallisuus kannustaneet heitä tuohon. Tosin vielä A. I. Arwidssonin pidettiin melkoisessa määrin utopistina ja hänen ajatuksiaan pelkkänä spekulatiiona, kun hän uskaliaasti lausui: "Ruotsalaisia emme ole, venäläisiksi emme tahdo tulla, olkaamme siis suomalaisia."

Tämän vuosisadan alussa meistä siten tuli suomalaisia, vapaita suomalaisia itsenäisessä Suomessa. Herää kysymys, arvostammeko me, nykypäivän suomalaiset vapauttamme ja suomalaisuuttamme niinkuin meitä velvoittaisivat menneitten sukupolvien uhraukset ja taistelut tekemään? Suoraan kysymykseen suora vastaus. Olemme kyllä viimeisiä kieltämään sen tosiasian, että Augustin Ehrensvärdin maineikkaat sanat: "Jälki-maailma, seiso tässä omalla pohjal-

lasi, äläkä luota vieraaseen apuun" pitävät paikkansa vieläkin, kuten oli viime sotien ankeina päivinä mutta silti emme pysty sisäisissä asioissamme olemaan muuta kuin joukko riiteleviä kuppikuntia, jotka apinoivat miltei kaikessa mannermaisia ja amerikkalaisia virtauksia. Korkeintaan jotkut pieteettisyys estävät meitä nauramasta ääneen, kun puhutaan kansallisromantiikasta tai kiihkoisänmaallisuudesta tai muista suomalaisuutta ylentävistä ja ylipäätänsä tuonkaltaisista aiheista, joiden puuttuessa tuskin olisimme kyenneet koskaan nousemaan kansakunnaksi kansakuntien joukossa, ja jotka siksi ovat meille elintärkeitä.

Onko siis aito suomalainen henki häviämässä materialisoituneessa maailmassamme? Emmekö enää pysty omintakeiseen ja itsenäiseen ajatteluun ja toimintaan politiikan ja kulttuurin, tieteen ja taiteen alalla? Kiellettyä on hyvinkin saada aikaan yhteyksiä ulospäin omasta nurkkapatriottisesta eristyneisyydestään; mutta lienee kuitenkin aiheellista huomauttaa, että liiallinen kosmopoliittisuus riistää aina osan vapaudesta ja sitoo noudattamaan sopimuksia, jotka eivät useinkaan ole kovin edullisia. Tuoreimpia esimerkkejä tässä suhteessa ovat kansainväliset talousyhteisöt, joissa poikkeuksetta joku osapuoli joutuu kärsimään — huolimatta siitä, että ne kokonaisuutena ottaen ovat edullisia. Mitä tulee taas tiede- ja taide-elämään, tuntuu varsin merkittävästi, että parhaita tutkijoita ja kykyjä siirtyy pois maastamme. Ulkomaiset yliopistot vetävät puoleensa meikäläisiä opiskelijoita — siksi, ettei kotimaisissa yliopistoissa ole heille tilaa. Ja juurihan yliopistomme ovat kautta aikojen olleet puhtaasti suomalaiskan-

sallisen kulttuurin kehtoja. Paljon ei lohduta tietoa, että ulkomaiset yhteydet avartavat näköpiiriä ja antavat uusia vaikutteita, kun sen vastapainoksi vieraannutaan kotoisista oloista. Olisi jo aika saada tällainen kulttuuripoliittinen vinosuuntaus loppumaan. Nyky-yhteiskunta tarvitsee valvettua sivistyneistöä monestakin syystä. Yhteiskuntarakenteen muuttuminen, teollistuminen ja mekanisoinnin valtava ekspansio ovat omiaan edistämään tuota tarvetta. Eksaktien tieteiden ohella kuvailevien tieteenhaarojen merkitys kasvaa. Jotta nopeasti muuttuvissa ja kehittyvissä oloissa pystyttäisiin säilyttämään kansalliset erityisominaisuudet, tulisi luoda kasvatus- ja opetusjärjestelmä, jossa oikeaoppinen ja -henkinen kansalaiskasvatus saa paikkansa. Olisi kyettävä myös korkeimmissa opinnoissa pääsemään "omavaraisuuteen".

Ainoa institutio, mikä on ollut uskollinen perinteille ja suomalaiselle hengelle ja jatkuvasti kasvattaa kansalaisia tuossa hengessä, on Puolustuslaitos. Tämä sanottuna — ja jokainen varmasti sen myöntää — yhteisen edun ja hyödyn nimessä. Isänmaallisen hengen läpikäynnä Suomen armeija on pitänyt sotaväen puolustuskyvyn ja -tahdon korkealla, sillä aseellinen mahti tulee olemaan viimeinen keino kansalliseen riippumattomuuteemme kohdistuvia hyökkäyksiä vastaan. Ja kun tuollainen voimakas maanpuolustustahto on vielä olemassa, ei syytä todelliseen huoleen ole. Aidosti ihanteellista suomalaisuutta on siis onneksi vielä löydettävissä, eikä tuota tosiasiaa järkytä sekään — ettei nykypäivän talouspolitiikka ota huomioon muita näkökohtia kuin hyödyn.

Opp A Hurskainen

ISÄNMAA — KOTI — USKONTO —

Yllämainittujen sanojen sisältämiä tunteita on yleensä totuttu liittämään ajatuksiin, kun on puhe maanpuolustuslaitoksesta. Näitä on pidetty luovuttamattomina arvoina, joita jokainen Suomen kansalainen on velvollinen, ja on myös ollut halukas, puolustamaan.

Ehkä nämä arvot ovat nykyisen nuoren polven silmissä menettäneet merkitystään ja keskustelu niistä kadottanut aktuaalisuutensa. Mutta todisteena siitä, että arvot ovat kuitenkin lujasti pureutuneet kansamme tajuntaan, ovat viime sotien, varsinkin talvisodan, kokemukset. Oli hämmästyttävää, kuinka poliittiset erimielisyydet sulivat nopeasti yhteisen vihollisen ilmaantuessa. Kansaa yhdistivät ja tukivat nuo vahvat pylvää, jotka ovat elinvoimaisen ja -tahtoisen kansan tunnusmerkkejä. Halpa ei ole ollut vapauden hinta, mutta mitäpä ei uhraisi kalteimpana pidetyn hyväksi.

Näin silloin. Mutta uskon näiden yhteisten tukien löytyvän vielä nytkin, jos tilanne niin vaatisi. On tosin silloin tällöin esiintynyt kirjoituksia, joissa protestoidaan entistä isänmaallisuutta, ja se selitetään ihmisten samanvertaisuusperiaatteen vastaiseksi. Isänmaallisuus on muka kansan egoismia. Tosi on, että sellaiselle innostuneelle isänmaalliselle puheelle, joka ennen sytytti ja valtasi ihmisiä, nykyään hymyillään enemmän tai vähemmän salaa.

Yhtä hyvin voisi moittia nykyaikaa puhtaan ja ehyen kodin arvon väheksymisestä, samoin kuin kristillisten arvojen ja totuuksien unohtamisesta. Mutta mitenkäs asia parjaamisesta paranee? Eräs huomio kannattaa tässä ottaa esille, se nimittäin, että kaksi jälkimmäistä arvoa näyttävät olevan läheisessä vuorovaikutussuhteessa toisiinsa. Missä kristillinen elämä ja sen opettamat hyveet ja tavat häviävät, siellä on koti usein vaarassa. Kristinuskon antamaa moraalista apua tarvitaan nykyään runsaammin kuin aikaisemmin, sillä elämä nyt vaatii kodilta paljon enemmän kestävyyttä kuin ennen. Monivivahtainen ja tietyllä tavalla ankara elämä vaatii kristillistä rakkautta ja anteeksiantoa aivan loputtomiin.

Modernisoitunut maailmamme ei ole perusteissaan millään tavoin muuttunut. Ihminen tarvitsee nyky-yhteiskunnassakin samojen arvojen kunnioittamista kuin ennen. Vanhat, koetellut tukipylväät kannattavat vapauttamme ja itsenäisyyttämme. Voitaneen pitää varmana, että silloin kun ikuiset arvot kadottavat sijansa kansan elämässä, myös sen olemassaolo kansakuntana on uhattu. Voimme säilyttää isänmaamme lujana ja voimakkaana vain siten, että vaalimme ja suojelemme sen herkkiä elinjuuria.

oikeaoppinen ojennus

... pian taitaa viheltää ...

aamun ja ...

**ysin
siderengas
silmien
tasalla**

valvova silmä

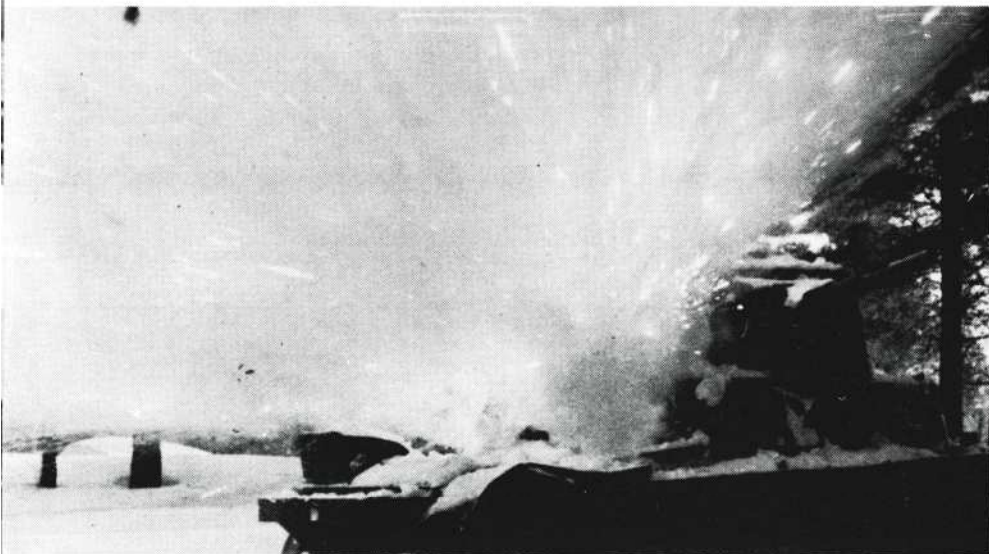
... illan ratoksi

67 pennin
satsi

"aija"

opp H Pöyry

$$E = mc^2$$

Päättyessään vuonna 1905 julkaistun, erikoisen suhteellisuusteorian vuosisatamme kenties mittavin tiedemies ja nero, Albert Einstein, saattoi helposti aavistaa, millaisen vastaanoton hänen ajatuksensa tulisivat sen ajan tutkijapiireissä saamaan. Hänen aavistuksensa eivät kuitenkaan estäneet häntä toimimasta puhtaasti ja tinkimättömästi sisäisen vakaumuksensa mukaisesti ja siten saattamasta julkisuuteen noita 19. vuosisadan maailmankuvan perustaa järkyttäviä tutkimuksiaan. Itse asiassa hänen rakennelmansa eivät vain järkyttäneet tuota perustaa, ne tarkasti ottaen murensivat sen olemattomiin. — Aristoteleen alullepanema ja Newtonin pari vuosituhatta myöhemmin täydellistyttyä länsimaisen tieteen maailmankuva kärsi pahimman mullistuksensa sitten Nikolaus Kopernikuksen päivien. Viimeksimainittuhan, katolisen kirkon inkvisitiotakin uhmaten esitti, että maapallomme ei olekaan kaikkeuden liikkumaton keskus, vaan kiertää muiden planeettojen tavoin Aurinkoa, jonka hän katsoi paremmin täyttävän tällaiselle navalle asetettavat vaatimukset.

Einsteinin kumouksellisen teorian symboliksi on yleiseen tietoisuuteen kiteytynyt yhtälö, joka kirjoitetaan $E=mc^2$. Tämä on kaava, joka antaa ydinräjäteille gigantisen tuhovoiman, atomisukellusveneille miltei rajattomiin riittävän energialähteen ja ydinvoimalaitoksille uskomattoman tehokkaan käyttövoiman. Kaava ilmaisee yksinkertaisesti sen, että materiaan sisältyy energia, jonka suuruus on sen massa kerrottuna valon nopeuden neliöllä. Ja koska valo etenee sekunnissa peräti 300 000 km eli 7,5 kertaa maapallon ympäri, ei ole vaikea käsittää, että vähäiseenkin ainehitukseen kätkeytyy mykistävän suuria energiamääriä. Todettakoon vain, että teoriassa yksikin gramma ainetta — mitä tahansa — vastaa energiaksi muutettuna Imatran koskesta viikossa saatavaa energiaa. Kosken teho on likipitään 210 000 hv!

Ylläoleva on tietenkin vain teoreettinen esimerkki. Toistaiseksi on puh-

dasta utopiaa, että materia voitaisiin täydellisesti muuttaa energiaksi. Ydinreaktioissa, joihin kaavaa $E=mc^2$ on mahdollista soveltaa, on energiaksi muuttuvan aineen osuus kokonaismassasta edullisimmissakin tapauksissa niin mitätön, että — kustannusyistä — ei vielä ole kannattanut siirtyä laajamittaiseen ydinvoimatouteen. Tosin tätä kirjoitettaessa jo on yhdyskuntia, jotka saavat energiansa ydinvoimalaitoksista, mutta valtaosa maailman energiantarpeesta tyydytetään edelleen vanhoja, koettuja menetelmiä käyttäen.

Viime vuosien tieteellinen tutkimus on kuitenkin tuonut esiin mahdollisuuden, joka on yksinkertaisuudessaan hätkähdyttävä ja Einsteinin kaavan soveltamisen kannalta ihanteellinen. On näet keksitty, että tavallisella materiaalilla on "peilikuvansa". Tämä tarkoittaa sitä, että tuntemillamme aineen perusosilla, elektroneilla, protonilla ja neutronilla, on vastahiukkasensa, joiden sähkövaraus ja magneettiset momentit ovat niihin nähden erimerkkiset. Tällaisen "anti-aineen" joutuessa kosketukseen "tavallisen" aineen kanssa, syntyy reaktio, jossa molemmat häviävät olemattomiin, ja jäljelle jää puhdasta energiaa. Niinpä elektronin ja sen antihiukkasen positronin yhtyessä tapahtuu pienoisorjähdytys, joka tuhoaa kummankin ja synnyttää em. Einsteinin kaavan mukaisen määrän energiaa — gammasäteilyä. Vastaavat reaktiot laajemmassa mitassa tarjoaisivat näin ollen jokseenkin ikuisen energialähteen, mutta — kuten aina — teknilliset ja käytännölliset vaikeudet ovat toistaiseksi ylittämättömät.

Einsteinin tutkimukset eivät rajoituneet ainoastaan massan ja energian välisen yhteyden selvittämiseen, vaan ne kohdistuivat häikäisevällä tavalla myös filosofiin jo vuosituhansia askarruttaneeseen avaruuden, ajan ja liikkeen ongelmaan.

Hänen perusoivalluksensa ongelman ratkaisemiseksi koski valon nopeutta: hän nimittäin osoitti, että suurin nopeus, jolla tietoja kyetään välittämään, on nimenomaan valo- ja muiden sähkömagneettisten aaltojen etenemisnopeus 300 000 km/s. Tällä väittämällä on käsittämättömältä tuntuja seurauksia. Se johtaa ensinnäkin välittömästi siihen, että mikään aineellinen kappale ei voi saavuttaa tuota maagista rajanopeutta. Hänen laskelmistaan näet ilmenee, että hiukkasen massa on tietystä yhteydessä sen nopeuteen, vieläpä siten, että se nopeuden lähetessä valon nopeutta kasvaa äärettömän suureksi, mikä loogisesti on tietenkin mahdotonta. Lisäksi tällainen massahiukkanen kuituisi etenemissuunnassa olemattomiin, mikä myös on käsityksillemme vierasta. Uskomattomin, mutta käytännön kannalta kiinnostavin, on seuraus, joka asettaa ajankin riippuvaiseksi liikkeestä. Tämä selviää ehkä esimekin avulla: kuvitelkaamme avaruuslaivaa, joka kiittää kaikkeudessa nopeudella 150 000 km/s. jonkin liikukumattomaksi otaksutun systeemin, esim. maapallon suhteen. Avaruuslaivassa on kello, joka ennen sen lähtöä on synkronoitu Maassa sijaitsevan normaalikellon kanssa samaan tahtiin. Laivan liikkeessa sen kelloon kuitenkin vaikuttaa suhteellisuusteorian edellyttämä ns. aikadilataatio, joka

saa aikaan, että se alkaa jättää Maassa olevan kellon suhteen. Kuvitellun avaruusaluksemme kello käy näin ollen hitaammin kuin vertailukello Maassa. Tästä johtuu, että em. nopeudella liikkuvan raketin matkustajat olisivat eläneet vasta 25 vrk 23 t 32,5 min, kun Maassa olisi jo kulunut täysi pankkikuukausi. Kymmenen "Maan vuoden" kuluttua he olisivat jo noin 1 v 4 kk Maassa asuvista kansaisihmisistään jäljessä.

Tällainen ajan venyminen avaa luonnollisesti mitä fantastisimpia mahdollisuuksia avaruuden valloittamiselle. Aikaisemmin ylipääsemättöminä esteinä olleet huimaavat tähtienväliset etäisyydet ja riittämätön ihmisikä eivät enää ole probleeman ydin, vaan sen muodostaa nyt teknillisen kykenyytemme vajavaisuus. Ymmärrettävistä syistä ihmiskäsi ei vielä ole onnistunut konstruoimaan avaruusaluusta, joka pystyisi kehittämään suhteellisuusteorian vaatiman satojentuhansien kilometrien sekuntinopeuden. Nykyisellä nopeusennätyksellä 12 km/s kestäisi noin 40 vuotta, ennen kuin avaruuteen lähtevät saavuttaisivat 1 sekunnin "aikavoiton" maapallolle jäävistä.

Suhteellisuusteoria, mikäli siitä edelläesitetyn perusteella on jäänyt edes jonkinlainen kuva, ei syvimmältä ole mukseltaan ole ensinkään monimutkainen, vaikeasti tulkittavissa oleva matemaattinen rakennelma, vaan, kuten esimerkkien valossa tapahtunut tarkastelu yllä on osoittanut, maailmamme perustekijöihin, tilaan ja aikaan sekä näiden välisiin suhteisiin, hyvin läheisesti, suorastaan oleellisesti liittyvä neron aikaansaannos.

tuttu rinne

vangin sieppaus

"mikä oppilasta naurattaa?"

serenaadi
emmalle

inter arma caritas

erään oppilaan visionaariset fantasiat

Pimeyden varjot vaappuvat syvyyden yllä,
 Ares mylvii tuskissaan.
 Mieleni mustuus on mustempi multaa
 keskellä kuolleita sieluja yksin.
 Tuo oli uni, kuumehoure,
 kasauma paatosta tyhjille aivoille,
 ja kriteeriot, tunnusmerkit sille:
 askelten rytmi, taakse ja eteen
 marssimme yks kaks... ryhti ja tahti;
 uneni jatkui, ja näin, kuinka
 Hannibal taisteli alpeja vastaan,
 marssitti joukkonsa Cisalpiinaan.
 Suljetut rivit, keihäänkärjet sapelit,
 jääkärrikärki saa vastaansa tulta,
 pakkasessa suojautuu ja joukkue hyökkää.
 Genevessä tehtiin Kelloggin sopimus
 sillä Dunant'n henki ei ole kuollut.
 Oi, Laupias Taivas, mikä tahdittomuus,
 jos jäämme tänne yksin ja helootit pääsevät sisään.
 Eihän jääkäri luovu koskaan, ei
 leikistä mistään, vaikka vastassa armeijat
 rooman ja Caesar ja Cunctator.
 Sillä HUIPPU on täällä ja me itse huipulla,
 sanokoon Filippos mitä tahtoo.
 Onhan avorivi falangia parempi, ja huomattaa:
 eihän tasajako ole koskaan taktiikkaa,
 ja siunatuksi lopuksi:
 inter arma caritas d.v.s.
 aseitten keskellä laupeutta.

oppilas kemppainen e.a.m.

1. JOUKKUE

Halttunen Juhani,
42 yo.
Helsinki

Siitonen Pentti,
45 tekn. yo.
Helsinki

Lilja Juha,
43 yo.
Helsinki

Kääriäinen Esko,
46 harj.
Varkaus

Laine Pentti,
45 yo.
Helsinki

Vainikainen Toivo,
45 tekn. harj.
Kuopio

Korhonen Esa,
44 mv.
Sotkamo

Suvanto Esa,
45 yo.
Jyväskylä

Korhonen Seppo,
45 edust.
Kajaani

Seppänen Erkki,
44 metsätyöm.
Suomussalmi

huuhanmäki

Voutilainen Atso,
46 mv.
Savonranta

Kyykallio Kauko,
43 yo.
Ilomantsi

jaakkima

Kalaja Ari,
45 yo.
Joensuu

Nenonen Markku,
45 myyjä
Paakkila

Nikkanen Jorma,
45 yo.
Helsinki

Tuhkanen Antti,
46 mv.
Jongunkoski

Turpeinen Pentti,
45 mv.
Pieksämäki

Sairanen Esa,
46 myyjä
Kerimäki

Saarelma Esko,
44 opisk.
Savonlinna

Paajanen Paavo,
47 opisk.
Simpele

Partio Antero,
44 yo.
Helsinki

Lehvonen Hannu,
44 yo.
Joensuu

Pietilä Juha,
44 yo.
Helsinki

Hyytiä Jaakko,
45 yo.
Helsinki

Nykänen Pertti,
44 mv.
Juankoski

Tiainen Jouko,
45 autonasent.
Polvijärvi

Orho Pekka,
44 rautat.virk.
Nastola

Karhu Juha,
47 myyjä
Kuopio

Vienonen Eero,
44 yo.
Helsinki

Saarinen Heikki,
45 opisk.
Värtsilä

hamina

2. JOUKKUE

Kärki Antti,
45 tekn. yo.
Helsinki

Koljonen Raimo,
44 yo.
Ilomantsi

Kallinen Esko,
46 muusikko
Kontiolahi

Oresmaa Eero,
44 hitsaaja
Varkaus

Räisänen Olli,
45 tilall.poika
Leppävirta

Kuokkanen Hannu,
45 yo.
Enonkoski

Rantala Pertti,
46 opisk.
Nastola

Kostian Pentti,
44 pankkivirk.
Helsinki

Salpakari Yrjö,
45 autonapum.
Suonenjoki

Kolehmainen Erkki,
45 työmies
Pielisjärvi

käkisalmi

Piik Markku,
47 metsäharj.
Joroinen

Tervo Paavo,
45 konepuuseppä
Kuopio

Hurskainen Arvi,
41 pastori
Kitee

Kinnunen Teuvo,
46 opisk.
Ristijärvi

Jalkanen Seppo,
47 opisk.
Suonenjoki

Nissinen Kyösti,
45 metsäharj.
Puolanka

Kinnunen Reijo,
46 myyjä
Juuka

Moilanen Erkki,
44 mv.
Sotkamo

Juntunen Toivo,
44 opisk.
Suomussalmi

Markkanen Väinö,
45 myyjä
Varkaus

sortavala

Punakallio Eero,
47 opisk.
Lahti

Haukkamaa Kari,
45 lääket.yo.
Jyväskylä

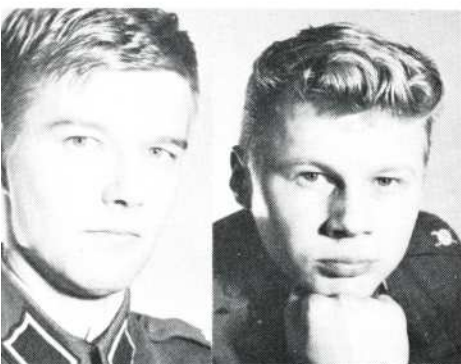
Saarinen Juhani,
41 metsänhoit.
Helsinki

Rinnemaa Paavo,
45 metsätyöm.
Nilsä

Martiskainen Tarmo,
44 mv.
Pielisjärvi

Kaukomaan Ilkka,
42 yo.
Helsinki

Tolonen, Matti
44, yo.
Kajaani

Venäläinen Kalevi,
45 opisk.
Suonenjoki

Hirvonen Auvo,
46 opisk.
Kerimäki

Hanhinen Sakari,
47 tilall. poika
Karttula

wittstock

3. JOUKKUE

Pöyry Heikki,
43 teekkari
Helsinki

Miettinen Veli,
45 tekn. yo.
Helsinki

Peuhkuri Matti,
46 metsäharj.
Joroinen

Leppänen Pekka,
43 yo.
Joensuu

Kärkkäinen Hannu,
43 metsät. yo.
Säynätsalo

Jalkanen Kalle,
45 mv.
Karttula

Suomalainen Pauli,
46 filol. yo.
Enonkoski

Mikkonen Juhani,
47 tekn. harj.
Sääminki

Vainio Kimmo,
44 yo.
Joensuu

Kareinen Paavo,
46 työmies
Pielisjärvi

magdeburg

Häiterna Kari,
43 yo.
Espoo

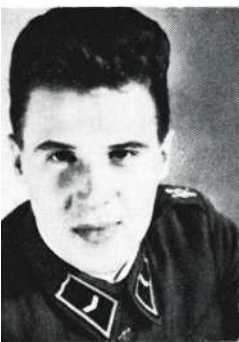
Manninen Terho,
46 myyjä
Pieksämäki

Lipsanen Markku,
45 opisk.
Kitee

Kuusimäki Risto,
45 liikuntaohj.
Liekka

Virtanen Aimo,
45 koneistaja
Kiihtelysvaara

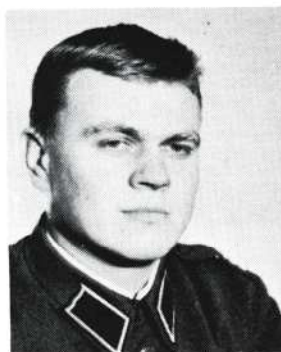
Kemppainen Esa,
45 lääket.yo.
Vuolijoki

Alava Arvo,
45 koneharj.
Kuusjärvi

Kallio Matti,
45 koneenpiirt.
Liperi

Juntunen Eero,
44 yo.
Joensuu

Salminen Juha,
46 opisk.
Lahti

augsburg

ivangorod

Luhtakallio Kalevi,
44 yo.
Helsinki

Mynttinen Juha,
44 valtiot. yo.
Helsinki

Salminen Kari,
44 yo.
Helsinki

Mäkinen Keijo,
44 yo.
Helsinki

Mylläri Niilo,
45 tekn. opisk.
Rautalampi

Pohjola Eino,
42 yo.
Lauritsala

Stenfors Juhani,
43 yo.
Helsinki

Saavalainen Matti,
44 yo.
Helsinki

Hyvärinen Pekka,
43 yo.
Sorsakoski

Tähtinen Pentti,
41 kansak. op.
Ilomantsi

ahvola

Matveinen Reino,
46 mv.
Tohmajärvi

Moilanen Seppo,
44 työmies
Suomussalmi

KRH

Pesonen Erkki,
44 matem. yo.
Helsinki

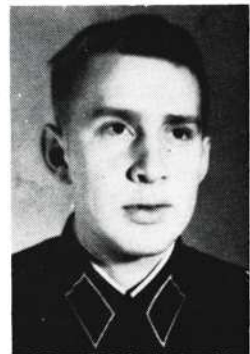
Miettinen Jorma,
47 varaosamyyjä
Tohmajärvi

Aarnisalo Juhani,
44 yo.
Helsinki

Hartikainen Sakari,
43 yo.
Nilsjä

Savolainen Eino,
44 luonnont. yo.
Kaavi

Makkonen Pekka,
45 pankkivirk.
Helsinki

Makkonen Osmo,
45 työmies
Kesälahti

Patosuo Timo,
45 opisk.
Simpele

Nyberg Olavi,
45 tekn.yo.
Kuopio

Kokkonen Hannu,
44 mv.
Porokylä

Kotilainen Aatos,
44 mv.tekn.
Rääkkylä

Jantunen Uuno,
46 mv.
Saari

Arnell Keijo,
44 kaivosmies
Espoo

Pesonen Martti,
47 mv.
Kontiolahti

Jalkanen Simo,
45 yo.
Rautalampi

napue

PST

Ahonen Tauno,
46 mv.
Nurmes

Hassinen Pentti,
44 yo.
Ilomantsi

Jakonen Kari,
45 opisk.
Savonlinna

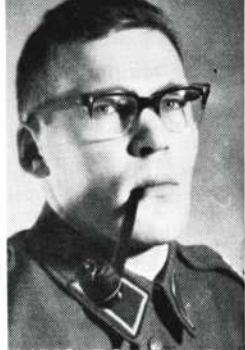
Bruun Paavo,
45 mv.
Nilsia

Ilano Eero,
46 opisk.
Lahti

Matikainen Kaarlo
46 opisk.
Kitee

Pietarinen Niilo,
44 tekn. yo.
Lieksa

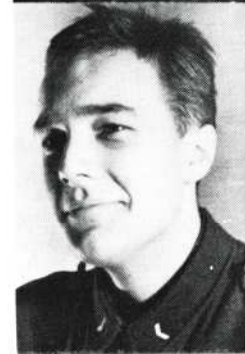
Pikkarainen Tapio,
44 rasvari
Kontiolampi

Riste Olli,
46 opisk.
Helsinki

Saarela Heikki,
44 yo.
Helsinki

hallitus

puheenjoht.	opp. J. MYNTTINEN
varapj.	opp. J. PIETILÄ
sihteeri	opp. E. KEMPPAINEN
ohj.toimik:n pj.	opp. K. LUHTAKALLIO
lehtitoimik:n pj.	opp. H. PÖYRY
rahastonhoit.	opp. P. KOSTIAN

toimikunnat

OHJELMATOIMIKUNTA	pj. opp. K. Luhtakallio
LEHTITOIMIKUNTA	pj. opp. H. Pöyry
URHEILUTOIMIKUNTA	pj. opp. R. Kuusimäki
HENKINEN TOIMIKUNTA	pj. opp. A. Hurskainen
VALOKUVAUSTOIMIKUNTA	pj. opp. K. Haiterma

Meistä, kurssi 54:n oppilaista on tulossa johtajia. Koulutuksemme on päättymässä ja aliupseerikoulun aamut ja päivät siirtyvät pian muistojen joukkoon. Niinpä lienee paikallaan luoda silmäys menneeseen ja tarkastella täällä viettämäämme aikaa ja tapahtumia sen kuluessa.

Kurssimme on varmasti monessakin mielessä sangen poikkeuksellinen. Vaikealaatuinen influenssaepidemia katkaisi normaalin työskentelyn. Yksi viikko majailtiin teltoissa virusta A-2 nujertamassa. Kurssin puolivälissä joutui koulun johtaja luovuttamaan paikkansa väliaikaisesti sijaiselle opintojensa vuoksi. Samoihin aikoihin jättivät apukouluttajamme meidät — uskaltaa sanoa — oman onnemme nojaan siirtyessään muihin tehtäviin. Kaikesta huolimatta on kurssi omaksunut ne tiedot ja taidot, jotka ovat välttämättömiä ryhmänjohtajalle. Kiitokset siitä koulumme päteväille ja tarmokkaalle henkilökunnalle.

Paljon on muutoksia tapahtunut sen jälkeen kun viime joulukuun 28. p:nä tänne tulimme. Silloin oli meitä 117 enemmän tai vähemmän pelokasta ja arkaa jääkäriä. Olimme lauma jokseenkin tahdottomia olioita, tuntemattomia toisillemme. Yhteiset kokemukset ja intressit ovat kasvattaneet meidät yhdeksi lujaksi kokonaisuudeksi, ovat opettaneet meille yhteishengen merkityksen. Jos emme ole kyenneet aina olemaan kyllin solidaarisia, on se luettava pelkästään inhimillisten heikkouksien tilille. Ulospäin olemme ainakin pystyneet tarjoamaan vahvan, yhteisen rintaman, ja sisäiset konfliktit tuskin muille kuuluvat.

Heti kurssin alussa valittiin koulun oppilaskuntaan hallitus ja eri toimikunnat. Oppilaskunnan toiminta on ollut vireää. Olemme järjestäneet mm. hengellisen illan Sotilaskodissa, perinteellisen laskiaisjuhlan, kirkkomusiikki-illan yhdessä PohSavPr:n aliupseerikoulun kanssa sekä kurssin päättäjäisiksi kurssijuhlan. Myös urheilulla ja erilaisilla peleillä on ollut varsin keskeinen sija. Valokuvaus on saanut paljon harrastusta osakseen. Tämän julkaisumme kuvat ovat kylläkin — kuten saattanee huomata — todellisen ekspertin aikaansaannoksia.

Ilman koulun johdon myötämielistä tukea ei oppilaskuntamme olisi varmaankaan tullut toimeen. Tahdomme esittää parhaat kiitokset kapteeni Riikoselle ja kuraattorillemme kersantti Miittiselle siitä avusta, mitä he auliisti ovat tarjonneet asioittemme hoidossa. Aivan erityisen kiitollisia saamme olla väpeli Kankaiselle, joka suureksi riemuksemme luovutti oppilaskunnan käyttöön oman huoneen.

Oppilastoverit. Saamme olla ylpeitä ollessamme Karjalan Jääkäripataljoonan aliupseerikoulun oppilaita. Olemme saaneet kovan ja päteväen koulutuksen. Kun kohta siirrymme esimiehen tehtäviin, tullaan meille antamaan aina enemmän ja enemmän vastuuta — sen mukaan kuinka kykenemme vastuumme kantamaan. Lunastakaamme meihin asetetut toiveet! Siihen meitä velvoittavat täällä saamamme opetukset ja esikuvat, hyvien kouluttajien esimerkki.

Uskon, että aliupseerikoulussa viettämämme aika on varusmieskauden muistokkainta ja riemullisinta aikaa. Olkoon tämä julkaisu jonkinlaisena yhdistävänä siteenä, kun joskus tulevaisuudessa palaamme ajatuksissamme tänne takaisin.

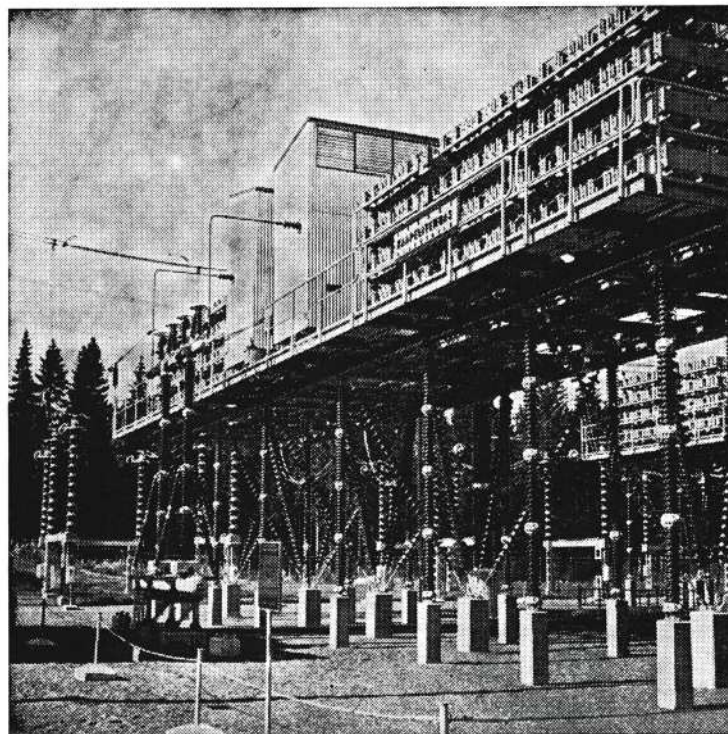
kurssi 54:n 107 päivää

Oppilaskunnan puheenjohtaja

opp J Mynttinen

SÄHKÖ – taloudellisen kehityksen perustekijä

Yhtiömme Kemijoelta etelään rakentaman 400 kilovoltin voimansiirtojohtojon varten sijoitettu Kangasalan kondensaattoriasema edustaa omalta osaltaan sähkötekniikan viimeisintä sanaa.

IMATRAN VOIMA OSAKEYHTIÖ

SUOSITTU TEKSTIILIEN OSTOPAIKKA

JOKINEN YHTYMÄ

JYVÄSKYLÄ

Rakennusliike Mikko Repo

OLAVINKATU 43 A SAVONLINNA

PUH. 22 923

Kukkakauppa Paula Sarakivi

KUUTINKULMA SAVONLINNASSA

PUH. 22 504

NAISTEN JA LASTEN LENINKEJÄ

M A R I A N A S U S T E

LAHTI

hetki vakuutuksillenne

**VAKUUTUSOSAKEYYHTIÖ
POHJOLA**

RAUTA- JA KONETARVE OY

HELSINKI

PUHELIN VAIHDE 50 077

**Valitkaa
harkiten
silmiä-
lasinne**

Sopivat silmälasit korostavat yksilöllisyyttänne. Tulkaa tutustumaan mallistoomme, kuvassa COMMANDER, hinta 47,-.

**SUURLIIKKEEN
MALLISTOSTA
ON HYVÄ VALITA**

INSTRUMENTARIUM

V A R A T T U

V A R A T T U

PKO

AJANMUKAINEN ALAN
ERIKOISLIIKE

MUSIIKKI PEDERSEN

JOENSUU

FREDAN HUONEKALU

FREDRIKINKATU 33, PUH. 55 012
HELSINKI

NAISTEN PUKUTEHDAS OY

LAHTI

SUORITAMME TILAUSAJOA TURISTIBUSSEILLA
MATKALIPPUJA KAIKKIIN KULKUNEUVOIHIN

Joensuun Matkatoimisto Oy

SUOMI-FINLAND

KESKINÄINEN HENKIVAKUUTUSYHTIÖ

SALAMA

VAKAVARAINEN SUOMALAINEN SUURYHTIÖ

RISTEX OY

TEHTAANKATU 4
HELSINKI

*varmaa
lämpöä*

POLTTOAINE OSUUSKUNTA

P. Esplanaadik. 37, puh. 61 611

Särkyyn

Saksan eniten myyty särkylääke.

Herkkävatsaisille poreileva
Brausende Spalt.

Much A. G. Bad Soden-Taunus

OY TAM-KOS AB

HELSINKI

UURON TAKSI

6:n ja 8:n HENGEN AUTOT
MALINEN PUH. 83 149

Kiitämme kaikkia avustajiamme

39/ko

8906/m

Kaupin Ostus

FOTO-NYBLIN OY/AB MANNERHEIMINTIE 14 HELSINKI, LAHTI, KOUVOLA

LIHAKUNTA LIEKSA

LIEKSAN KAUPPA OSAKEYHTIO

ESA-TAKOMO E. A. SAARELAINEN LIEKSA PUH. 100

JOENSUUN TAPETTI JA VÄRI JOENSUU SILTAKATU 4 PUH. 24 670

JOENSUUN KIRJA- JA PAPERIKAUPPA

JOENSUUN ERÄURHEILU NISKAKATU 11 JOENSUU

PERHEPUKIMO OY HÄMEENTIE 26 HELSINKI

OY KEMIKALIOTUKKU AB HELSINKI

LIEKSAN AUTOKESKUS OY LIEKSA PUHELIN 66

KELLO-, KULTA- JA OPTILLINEN LIIKE T. KAUKANEN LIEKSA PUH. 452

FOTO JÄRVINEN JYVÄSKYLÄ

KARJALAN PUKU OY KAUPPAKATU 29 JYVÄSKYLÄ

VERHOILUTYO PUUKKO SOPUKATU 24 JYVÄSKYLÄ

SOTILASKOTI

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00138140

